

Sygn. akt II K 1263/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący sędzia Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka - Bemś

po rozpoznaniu 10 września 2020 r.

s p r a w y **M. C. (1)**

PESEL: (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 2 czerwca 2019 r. w K. woj. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy m-ki M. nr rej. (...) znajdując się stanie nietrzeźwości – wyniki badania na urządzeniu kontrolno-pomiarowym Alco-Sensor IV CM nr (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł: I - 0,81 mg/l, II – 0,71 mg/l, III – 0,67 mg/l, wynik badania krwi na zawartość alkoholu etylowego wyniósł 1,4 promila,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.;

I. na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umarza postępowanie;

II. stwierdza, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1263/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach			

prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. C. (1)	2 czerwca 2019 r. w K. woj. (...) M. C. (1) w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy m-ki M. nr rej. (...) znajdując się stanie nietrzeźwości – wyniki badania na urządzeniu kontrolo-pomiarowym Alco-Sensor IV CM nr (...) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wyniósł: I - 0,81 mg/l, II - 0,71 mg/l, III - 0,67 mg/l, wynik badania krwi na zawartość alkoholu etylowego wyniósł 1,4 promila.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
M. C. (1) z żoną M. C. (2) i kuzynem W. R. oraz jego narzeczoną S. P. 1 czerwca 2019 r. pojechali na dyskotekę do K. do hotelu (...) z miejsca zamieszkania,	wyjaśnienia M. C. (1)	23-25, 64-66, 132	

<p>tj. z K.. Umówili się, że wszyscy, poza M. C. (2), będą pić alkohol, a M. C. (2) w drodze powrotnej poprowadzi samochód. Około godziny 3 w nocy wszyscy czworo opuścili hotel (...). Wsiadli do samochodu M. o nr rej. (...). Kierowcą, zgodnie z umową, była M. C. (2), lecz z parkingu wyprowadził auto W. R.. Następnie już prowadziła M. C. (2). W trakcie jazdy M. C. (1) denerwował się na żonę, która według niego źle prowadziła samochód. Pokłócili się o to. Samochód zgasł w czasie jazdy ulicą (...)w K., a M. C. (2) wysiadła z niego i odeszła z płaczem. Za nią wybiegli W. R. i S. P.. M. C. (1) telefonował do żony, żeby wróciła i przestawiła samochód. M. C. (1) wsiadł na miejsce kierowcy i na jałowym biegu zjechał kilkanaście metrów na pobocze, gdzie zatrzymał auto, włączył światła awaryjne. Po około 10 min. M. C. (2) wróciła na miejsce.</p>			
zeznania W. R.	46-47, 132v		
zeznania M. C. (2)	50-52, 132v		
zeznania S. P.	54-55, 132v		
zeznania K. K. (2)	87-88, 132v		
notatka urzędowa	1		

W chwili prowadzenia samochodu M. C. (1) znajdował się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.	protokół badania trzeźwości	5	
M. C. (1) był karany w 2011 r. w Czechach na karę wydalenia z terytorium Czech na okres 3 lat.	dane o karalności	115-117	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia M. C. (1)	Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako wiarygodne. Są spójne nie tylko z zeznaniami M. C. (2), S. P. i W. R., czyli osób, które mogłyby sprzyjać oskarżonemu, ale także z zeznaniami funkcjonariusza Policji K. K. (2). Wyjaśnienia	

		oskarżonego są konsekwentne w toku całego postępowania, są logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałych dowodach. Sąd nie dostrzegł powodów, aby je podważyć.
zeznania M. C. (2), S. P. i W. R.	<p>Ich relacje są zbieżne ze sobą i potwierdzają wyjaśnienia oskarżonego. Płynię z nich wniosek, że M. C. (1) wsiadł za kierownicę samochodu na chwilę i to w nagłych, zaskakujących okolicznościach tylko po to, żeby przeparkować samochód w bezpieczne miejsce. Oczywiście jest, że oskarżony nie zamierzał jechać tym samochodem np. w celu powrotu do domu i przejechał tylko kilkanaście metrów. Został przecież sam, jego współtowarzysze, w tym żona, zniknęli mu z oczu. Dzwonił do żony w międzyczasie, a jednocześnie zmierzał do usunięcia samochodu z drogi, z pasa ruchu.</p> <p>Za wiarygodnością ich zeznań przemawia dodatkowo to, że wszyscy troje, łącznie z W. R., zgodnie podali, że z parkingu wyjechał W. R., ponieważ M. C. (2) bała się z uwagi na dużą liczbę zaparkowanych aut. Tymczasem W. R. również był nietrzeźwy, co mogło i dla niego skutkować odpowiedzialnością karną.</p>	

	<p>Niepostawienie mu zarzutu jest zresztą niekonsekwencją oskarżyciela publicznego, który mając dowody nie zdecydował się na to; oskarżył natomiast M. C. (1), który tego dnia tylko przeparkował auto w bezpieczne miejsce.</p> <p>Okoliczność ta, tj. pomoc W. R. przy wyjeździe z parkingu, uwiarygadnia twierdzenia oskarżonego i świadków o tym, że M. C. (1) złościł się na żonę, twierdził, że nie potrafi prowadzić i pokłócili się o to, co spowodowało opuszczenie przez nią samochodu i oddalenie się na ul. (...).</p>	
zeznania K. K. (2)	<p>Zeznania funkcjonariusza Policji sąd również ocenił jako wiarygodne. Potwierdzają one nie tylko informacje przekazane przez uczestników zdarzenia w miejscu kontroli, ale także informacje obiektywne jak to, że w samochodzie była zablokowana kierownica, co z kolei koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego. Zeznania K. K. (2) tłumaczą też, dlaczego doszło do interwencji - Policja została zawiadomiona telefonicznie, że na drodze w K. koło samochodu jest mężczyzna, który dziwnie się zachowuje i zachodzi podejrzenie, że może być nietrzeźwy i prowadzić samochód.</p>	

	<p>Rzeczywiście sytuacja była nietypowa, nerwowa. W środku nocy żona oskarżonego wysiadła z samochodu, który prowadziła, zostawiając go na pasie ruchu i w obecności trzech nietrzeźwych osób. Z pewnością sytuacja ta była dynamiczna, możliwe, że osoby te zachowywały się głośno, sprawiały wrażenie pijanych, a przez to wzbudziły czyjeś zainteresowanie skutkujące wezwaniem Policji. Gdy funkcjonariusze przyjechali na miejsce, samochód był już przeparkowany, stał częściowo na poboczu, a oskarżony był poza pojazdem. Świadczy to także o prawdopodobności oskarżonego i pozostałych świadków, że celem jego działania było tylko usunięcie samochodu z drogi.</p>	
<p>notatka urzędowa, protokół badania trzeźwości, dane o karalności</p>	<p>Dokumenty te pochodzą od uprawnionych osób i organów, zostały sporządzone w odpowiedniej formie. Brak było podstaw, by je kwestionować.</p>	
<p>2.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			
#	<p>3.1. Umorzenie postępowania</p>	<p>I</p>	<p>M. C. (1)</p>
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
<p>M. C. (1) wsiadł za kierownicę samochodu M. o nr rej. (...) i przejechał nim kilkanaście metrów ulicą (...) w K. w miejsce, gdzie się zatrzymał i wysiadł z niego. W tym czasie w jego organizmie znajdował się alkohol w stężeniu 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Zachowaniem tym wypełnił znamiona występkę z art. 178a § 1 k.k.</p> <p>Sąd ocenił, że czyn oskarżonego jest społecznie szkodliwy w znikomym stopniu. Przemawia za tym kilka okoliczności. Przede wszystkim M. C. (1) rozsądnie i odpowiedzialnie umówił się z żoną i pozostałymi uczestnikami wyjazdu, że kierować będzie jego żona, ponieważ on i pozostali pili alkohol. Rzeczywiście tak się stało, że po zakończonej imprezie wszyscy wsiedli do pojazdu, który prowadziła M. C. (2) (po wyjechaniu z miejsca parkingowego przez W. R.). Na</p>			

skutek nieoczekiwanego i nieodpowiedzialnego zachowania żony oskarżony wsiadł za kierownicę, mimo że zdawał sobie sprawę ze swojego stanu. Było to jednak około 3-4 w nocy, gdy ruch jest bardzo mały, ponadto oskarżony przejechał zaledwie kilkanaście metrów, działał w celu zmniejszenia zagrożenia, jakie stanowi auto pozostawione na pasie ruchu. Zatrzymał się i wysiadł z niego, włączył światła awaryjne (co także świadczy o racjonalności jego działania), czekał na żonę, której zachowaniem był zaniepokojony, oraz na pozostałych pasażerów.

Stan nietrzeźwości oskarżonego był oczywiście wysoki, ponad trzykrotnie przekraczał ustawowy próg, lecz w okolicznościach sprawy nie może to przemawiać na niekorzyść oskarżonego, który przecież nie zamierzał w ogóle samochodu prowadzić. Przeciwnie - pił alkohol dlatego, że miał zapewnionego kierowcę w drodze powrotnej. Zachowanie to świadczy, zdaniem sądu, o odpowiedzialności oskarżonego. Czekał na żonę i pozostałych, aby wrócić do domu.

Przestawiając samochód nie wykonywał niebezpiecznych manewrów, w pobliżu nie

<p>było żadnych osób ani pojazdów.</p> <p>Wszystko to doprowadziło do wniosku, że zachowanie oskarżonego należy ocenić jako społecznie szkodliwe w stopniu znikomym.</p> <p>W takiej sytuacji, w oparciu o art. 414 § 1 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k., należało postępowanie karne przeciwko M. C. (1) umorzyć.</p>	
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>6. inne zagadnienia</p>	
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>	
<p>Sąd nie zastosował warunkowego umorzenia postępowania, o co wnosił obrońca oskarżonego, ponieważ doszedł do wniosku, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest znikomy, co zostało</p>	

<p>szczegółowo omówione wyżej. Warunkowe umorzenie postępowania jest instytucją, która może zostać zastosowana, gdy wina i społeczna szkodliwość nie są znaczne (czyli wyższe niż znikome), okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Ponadto warunkiem jest wcześniejsza niekaralność za przestępstwo umyślne, zaś M. C. (1) był karany za kradzież w Czechach.</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II</p>	<p>W związku z umorzeniem postępowania sąd stwierdził, że koszty ponosi Skarb Państwa (art. 632 pkt 2 k.p.k.).</p>	
<p>Podpis</p>		